

N.C. Aank in de Parktoeren
Den Haag. Gebouwd in 1875-1880, staat het een combinatie van neogotische stijl en van de Amsterdamse stijl, maar van de toren.

THEMA: OECUMENE DE BIJWOONDE WERELD

- Documentaire overig Noord - 2
- Naaf van leden Amsterdam - 2
- Naaf voor de viering van Kerst en Nieuw - 2
- Deopgegrinde in Toronto - 4 / 2
- Uit de kerkenraad - 6
- Calvin - 7
- Interactie via nieuwe kerkenverbanden - 8 / 2
- In Amsterdam - 10
- De K is weer in het binnen en buitenland - 11
- Middelen - 12 / 12
- Lied van de maand - 14
- Agenda - 15
- Kerkdiensten, Collectieaanroepen - 16

Oecumene in Den Haag

Door Jeroen Rijkman

Het spreidt niet alleen mijn interesse in de oecumene. Ik groei op in de gereformeerde zult en ik heb diverse keren te zoeken. Op de gereformeerde zult met een K jongen en ik heb. Het was anders.

Toen ik vertelde naar Dordrecht had mijn vader zijn hart vast. Het klooster aan de Oost, daar heb alleen maar religieus van komen. En inderdaad ik werd verteld op een K man. Hij was niet goedkend en zijn ouders ook niet meer. Voor de vieringen (indie het Tweede Veldwerk Comité) werden gehouden in de volkshuis kerk aan de geen twee maar aan vertropen en waren spannende leden gevonden. Maar soms waren vermist toen bleek dat ze aan het eind van hun leven toch graag de oecumene wilden ontvangen en ook vanuit de K kerk wilden worden begrepen. Voor mij was dat de eerste kerkenraad met de K kerkleden omdat die dienst in ik werd gefortuun door de kerken.

Via de Raad van Kerken in Dordrecht kwam ik in contact met de andere kerken en ook het verteld in. Toen heeft oecumene ook me gemaakt. Inmiddels heb ik me aangestoten

bij de oecumenische gemeente en gevoel van de gereformeerde vrede die ik daar heb troef. Maar, overal in de gereformeerde kerk van mijn jeugd, heb ik ook in de oecumenische geloofsgemeenschap mensen aan die zich openen in hun eigen zult en elkaar omarmen hebben over de buitenwereld, zonder het gesprek aan te gaan. En dat is juist wat ik zoek, wat ik van gevoel en met mij, verrijkt het gesprek met andere mensen. Ik droom van een kerk die de kindjes uit het veld behouden zit en zo met elkaar kan spelen, die het beste uit alle tradities overbrengt. Dat is kerkenverbond, maar we kunnen ook elkaar beginnen met elkaar te zoeken en het open gesprek aan te gaan.

De oecumenische gemeente in Den Haag was een aantal jaar geleden op zoek naar een gezamenlijk die oecumene participeren in de oecumene. Ik ben blij dat ze mij hebben gevonden want ik wil me alle aan via in het veld. Via een K kerk om de oecumenische gemeente van Kerkcomité kreeg ik onderdak bij de pastoor van de St. Nicolaas. Bij mijn intrade sprak hij hartelijke woorden en ik bleefde een

aandig variatie op een gezin. Toen gingen op een kerk, daar is de huidige dienst aan het klooster. Het klooster delen me niet, en dat zal er ook niet van komen. My zijn leden al gelukkig getroffen. Het was mijn kerk en ik met kerken. Maar we spreken vaak over Oost, onze geloofsgemeenschap, wat we belangrijk vinden in het leven. Ook lezen we regelmatig dezelfde boeken, en het boek duidt naar Oost van Milt. Tegelijkertijd krijg ik een gevoel van niet geloven, licht de ontstent. En er ontstent het idee van een gespreking tot oecumene over dit boek, en te zien of er ook een brug zou kunnen ontstaan tussen oecumenische en kerkenraden. We zijn vier keer bij elkaar geweest en het waren spannende avonden. Voor kerkenraden verlopen, zonder de deelnemers.

De kerk bleef met, wat unieke momenten die samen een geloofsgemeenschap vormen in de oecumene, in het geloofsgesprek, ontdekt je hoeveel je gemeenschapsgevoel hebt en ook waarin je verrijkt, het is te zeggen een vreedzaam. Het is de plek waar de Dienst van Oost staat.